

Ige:

1Kor 15,1-6

ApCsel 13,47 „Mert így parancsolta meg nekünk az Úr: Pogányok világosságává teszek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.”

Kedves Testvéreim!

1. Húsvét ünnepe van! Azért vagyunk itt ma a templomban, hogy megünnepeljük Jézus feltámadását. Mert az Úr Jézus feltámadt a halálból, ahogy azt előre meg is mondta. Jézus nagyon egyszerűen és egyértelműen fogalmaz, hogy még véletlenül se lehessen őt félreérteni. Azt mondja magáról: „*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.*” És miután ezt egyszerűen és határozottan elmondta, még mindenkitől egyenként meg is kérdezi: „*Hiszed-e ezt?*” (Jn. 11,25-26)

Attól függően, hogy mit válaszolsz erre a kérdésre, dől el, hogy keresztyén vagy-e vagy sem, hogy Krisztus követője vagy-e vagy sem, hogy üdvösségre jutsz-e vagy sem, hogy a világ világossága vagy-e vagy sem.

Hiszed-e azt, hogy Jézus Nagypénteken meghalt érted, és Húsvétkor feltámadt érted? A választól nagyon sok minden függ. Azért imádkozom, hogy mind többen válaszolják boldogan erre a kérdésre, hogy „igen, hiszem, hogy Jézus értem halt meg, és értem támadt fel, hogy nekem is üdvösségem legyen”. Adja meg a Szentlélek Isten, hogy így tudj te is erre a kérdésre válaszolni, és üdvösséged legyen az Ő nevében.

2. Jézus azt mondta magáról, hogy Ő a világ világossága. Ez azt jelenti, hogy Ő olyan, mint a világítótorony a hajós számára, hogy aki rátekint, annak az élete biztosan a cél felé halad. Annak az élete nem futhat zátonyra, nem szenved hajótörést bármennyire is viharos az élet tengere, melyen mindnyájan hajóznak. Ugyanakkor Jézus azt mondta a tanítványairól, a követőiről, hogy „*Ti vagytok a világ világossága!*” (Mt 5,14) Ez azt jelenti, hogy ebben a világban mi tudjuk felmutatni az emberek számára és az emberek között Jézus Krisztust. Mi hordozzuk Krisztust saját életünkön.

„*Ti vagytok a világ világossága!*” Jézusnak ez a mondata azt is jelenti, hogy Ő egy küldetést bízott ránk. Nem mi döntjük el, hogy vállaljuk-e vagy sem. Hanem ránk bízta, képviseljük Őt az emberek között, mert az embereknek, a pogányoknak szükségük van Krisztusra. Szükségük van arra, hogy végre meglássák a világosságot. És ezt általad és általam láthatják meg.

Talán vannak, akik azt mondják, hogy eljövök ünnepeken templomba, és ez elég. Ez legyen elég Istennek is. Isten azonban azt mondja Ézsaiás próféta által, hogy „*A pogányok világosságává teszek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig.*” (Ézs 49,6) Ezt ismétli meg Pál apostol egyik prédikációjában: „*Mert így parancsolta meg nekünk az Úr: Pogányok világosságává teszek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.*” (ApCsel 13,47)

„*Így parancsolta meg nekünk az Úr.*” Azok számára, akik keresztyének, akik keresztyénnek vallják magukat, azoknak az Úr ezt parancsolta: „**Világítanod kell az emberek számára, akik nem ismerik még a megváltást, akik még nem hisznek Jézus Krisztusban. Meg kell mutatni nekik, hogy számukra is van szabadítás, hogy őket is szereti Isten, és őket is üdvözíteni akarja. Világítanod kell az emberek előtt, hogy a te arcodon felismerjék Jézus Krisztus arcát, a te tetteidben felismerjék Jézus cselekedeteit. Világossággá teszek azért, mert nagyon sokan ebben a városban is a bűn sötétségében és reménytelenségben élnek. Mutasd fel előttük az én szabadításomat!**”

3. Húsvéti ünnepünk nem azért van, hogy végre finom sonkát ehessünk főtt tojással. Nem azért ünnepeljük Húsvétot, hogy az új locsolkodó verseinket elmondhassuk.

- Azért ünnepeljük Húsvétot, mert Jézus Krisztus Nagypénteken meghalt értünk és helyettünk, Húsvét napján feltámadt a mi üdvösségünkre.
- Azért ünnepeljük Húsvétot, hogy az üdvösség öröme újra megérintse a szívünket, újra átforrósítsa az életünket, újra megérezzük Isten irántunk való végtelen önfeláldozó szeretetét.

- Azért ünnepeljük Húsvétot, hogy megértsük, Húsvét öröme után nagyon sokan vágyakoznak, nagyon sokan élnek úgy, hogy nem ismerik igazán Istent, nem ismerik egyáltalán Jézus Krisztus kereszttáldozatát és feltámadásának erejét.
- Azért ünnepeljük Húsvétot, hogy új erőt merítve az ünnepből annak üzenetét átadjuk az embereknek, „mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését”. (Róma 8,19)

4. Van egy nagy és mindennél fontosabb cél. Isten „*azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére.*” (1Tim 2,4) Hogy mindenki Isten örömeire és dicsőségére éljen. Urunk azért hívta létre az első gyülekezetet, majd a mi gyülekezetünket is, hogy a megváltásról szóló jó hírt, örömmüzenetet a gyülekezet átadja az embereknek. A gyülekezet a világ reménysége. Isten úgy tekint a Bocskai téri Gyülekezetre is, hogy mi vagyunk a világ reménysége, a Hajdúböszörményben élők reménysége. Isten úgy tekint a mi gyülekezetünkre, mint akikre rábízta Jézus feltámadásának örömhírét.

Ezért ti is halljátok meg az örömhírt: **Jézus feltámadt a halából, Jézus él!** – kötelezzétek el magatokat ennek az örömmüzenetnek a továbbadására! Urunk rátok bízta az örömhírt. Vigyétek el azoknak az evangéliumot, akik még nem hallottak Jézusról, akik nem tudják, hogy van megváltás, van bűnökből való szabadulás, van megoldás az életükben.

Talán, most csendben azt kérdezed, hogy ugyan kinek is tudnék én beszélni Jézusról? Egy kedves történettel hadd válaszoljak neked. Tegnap este arról beszélgettek a gyerekek, hogy Jézust melyik nap temették el: pénteken vagy szombaton? A kicsi bizonygatta, hogy szombaton, mire a nagyok kikeresték, és felolvasták a feltámadás történetét a Bibliából.

Annyira kézenfekvő a válasz: mindnyájunk családjában vagy szomszédságában és munkatársai között vannak olyanok, akik még nem ismerik a húsvéti történetet, vagy nem hisznek Jézus feltámadásában. Ilyenkor Húsvétkor tudják, hogy itt vagyunk a templomban istentiszteleten. Figyeljétek meg, hogy a beszélgetéseket ők terelik úgy, hogy szóba tudják hozni a hit kérdését, a feltámadás kérdését. Szeretnének erről többet tudni, csak sajnos legtöbbször mi templomba járók vagyunk azok, akik gyorsan eltereljük a szót másra, vagy azzal intézzük el érdeklődésüket, hogy azt mondjuk nekik: „vasárnap gyere el templomba és megtudod.”

5. Kedves Testvérem! Amikor valamilyen nagyobb ünnep van, akárcsak most Húsvétkor, a családok elmennek egymáshoz vendégségbe. Miért van ez így? Buta kérdés. ... Mert nagyon jó együtt lenni. Nagyon jó találkozni egymással, leülni egymással egy asztalhoz. Ezek a találkozások sokkal többet jelentenek számunkra, mint amikor telefonon beszélünk néhány percet, vagy az utcán összefutunk, esetleg beugrunk egymáshoz. Ünnepeken körül vesszük a terített asztalt, és a közös étkezés elmélyíti egymással a barátságot és a szeretetet. A terített asztal segít elsimítani az ellentéteket, elcsendesíteni a bánatot, és segít megsokszorozni az örömmünket.

Néhány perc múlva a Szentlélek által Jézus Krisztussal és egymással leszünk asztalközösségben az Úrvacsora során. Az Úrvacsora azt fejezi ki, hogy most mi vagyunk a világ világossága. Hogy Isten mindannyiunkat annyira szeretett, hogy Fiát, Jézust értünk adta, aki Nagypénteken a Golgotán meghalt értünk. Úrvacsorát azért veszünk, mert mindannyian hisszük, hogy Jézus nem maradt a sírban, hanem Húsvét hajnalán győztesen feltámadt.

Az Úrvacsora kifejezi azt, hogy Urunk mindnyájunkra egyformán számít, és mindnyájunkat a pogányok világosságává tett. És az Úrvacsora megerősít bennünket abban a szolgálatban, amellyel mennyei Atyánk megbízott bennünket. Ezért vegyünk részt mindnyájan az Úrvacsora közösségében. Amikor vesszük a kenyeret és a bort, akkor jusson eszünkbe Jézus mennyire szeretett együtt enni a tanítványaival, a barátaival. Sőt, leült egy asztalhoz azzal az emberrel, akit mindenki más lenézett valami miatt. Jézus együtt evett barátaival és idegenekkel, így is világosság lett számunkra.

Mi most együtt eszünk a lélek által Urunkkal és látható módon egymással is. Ezzel is megmutatjuk azt, hogy Jézus barátai, tanítványai vagyunk. Ahogy együtt kapjuk az áldást, együtt kapjuk húsvéti küldetésünket: „*Pogányok világosságává teszek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.*”